

Vzdelávacia aktivita žiakov v projekte Erasmus + KA2 „ Let's C.L.A.P “ St. Teresa's Primary school, Severné Írsko

V pondelok ráno sa 7členná skupina skladajúca sa z 2 učiteliek : Mgr. E. Lazárovej, Mgr. M. Královej a p. riaditeľky Mgr. R. Brédovej stretla spolu so žiakmi : B. Balogom, D. Kováčovou, S. Zuzom a E. Kullovou na košickom letisku. Všetci zvedaví po nových zážitkoch a informáciách vyrazili objavovať a spoznávať Severné Írsko. Po dvoch letoch Košice – Londýn, Londýn – Belfast a presunoch v aute sme konečne dorazili na miesto nášho stretnutia, kde už na nás čakali rodičia s deťmi. Po krátkom zvitani odišiel každý spoznať svoj nový domov.

V utorok sme sa všetci stretli v škole, kde nás žiaci z Írska privítali krásnym programom. Neskôr boli naplánované obhliadky historických budov a oboznámenie sa s historickými faktami o nich. Prvou z nich bola historická pamiatka „Brownlow house“, známa aj vďaka neďalekému rozsiahlemu parku – „Lurgan Park“ kam chodí mnoho Írov na prechádzky, či len tak si oddýchnuť na tráve s výhľadom na jazero a plávajúce labute. Brownlow house – alebo aj Brownlow Castle bol postavený Írskemu politikovi Charlesovi Brownlow, ktorý bol prvým barónom v Lurgan a jeho rodine. Tento hrad bol skonštruovaný podľa kalendára. Architekt sa riadil číslami zodpovedajúcim počtu mesiacov v roku či dňom v týždni. Napríklad je tu sedem vonkajších dverí, každé na jeden deň v týždni. Alebo 365 izieb, tiež každá izba prislúcha jednému dňu v roku. Okrem týchto zvláštností, budova disponuje ďalšími obdivuhodnými maľbami a pamiatkami, ktoré sa v nej zachovali. To však nie je všetko. Brownlow house je navštevovaný aj ako múzeum s artefaktami o 1. a 2.svetovej vojne, počas ktorých zohral dôležitú úlohu. Bol miestom vojenského ústredia. Dokonca ho navštívil aj generál D. Eisenhower, neskorší americký prezident. Dnes slúži ako miesto pre konferencie, svadby , prípadne posedenia pri čaji. Po tejto obhliadke sme sa presunuli do veľmi populárneho mesta Belfast, kde sme spoznávali zákutia starej väznice – „Crumlin Road Gaol, prezývanej aj ako európsky Alcatraz. Táto väznica, ktorá je dnes otvorená pre verejnosť za účelom obhliadok, koncertov a iných slávnostných udalostí ako je napr.svadba, bola otvorená v roku 1846 a fungovala celých 150 rokov. Boli v nej väznení nielen politicky neprijateľní ľudia, právnici, ale aj deti a ženy – sufražetky (bojovníčky za politické práva žien v Británii). Okrem dlhého fungovania má väznica ešte jednu zaujímavosť, ktorá ju robí jedinečnou. Je ním tunel, ktorý išiel popod hlavnú cestu a spájal väznicu so súdom, postaveným hneď oproti. Takto nerušene mohli presúvať odsúdencov tam i späť.

Streda sa niesla v znamení prírody. Severné Írsko je destináciou s krásnou prírodou a je tu veru čo obdivovať. Hlavnou a určite nezabudnuteľnou atrakciou je tzv. obrov chodník – Giants Causeway. Ide o moderné centrum vybudované pre návštevníkov, kde pri prechádzke môžete obdivovať obrovské šesťuhlové kamene vytrčajúce z mora. V skutočnosti sú to zástupy blokov čadiča, ktorý je výsledkom sopečnej činnosti. Je to najpopulárnejšia atrakcia, vyhlásená za národnú prírodnú rezerváciu. K chodníku sa traduje legenda o obrovi Finnovi McCoolovi, ktorý si ho postavil, aby mohol vyraziť do boja so škótskym obrom Benandonnerom.

Ďalšou zaujímavou atrakciou je miesto Carrick – a –Rede +Rope Bridge. Ide o krásne útesy na pobreží s jednoduchým lanovým mostom, po ktorom sa dá prejsť na ostrov, kde kedysi lovili

lososy. Tento most bol postavený v roku 2008, má dĺžku 20 m a je vo výške 30 m nad roklinou. Podobné lanové mosty tu boli vraj postavené rybármi už v 16. storočí.

My sme absolvovali aj výstup na kopec Slemish, ktorý má pre Írov veľký význam hlavne v spojitosti so sv. Patrikom počas veľkonočných sviatkov.

Ďalší deň – štvrtok sme sa presunuli do hlavného mesta krajiny, Belfastu. Ide o mesto, kde bol postavený Titanic. Preto naše kroky smerovali do veľmi moderného, niekoľkopoetického múzea, v ktorom sme sa dozvedeli všetko o tejto lodi. Od projektov na jej realizáciu, cez výstavbu až po ruiny, ktoré sa našli pod hladinou mora. Nahliadli sme aj do jednotlivých kajút pomocou moderných projekcií.

Ďalšou zastávkou bola radnica – City Hall ,priamo v Belfaste. Táto historická budova vyniká nielen bohatou históriou, ale aj krásnymi architektonickými štýlmi v jednotlivých priestraných miestnostiach a množstvom krásnych portrétov. Pri jej zhotovovaní sa architekti nechali inšpirovať Titanicom, takže tu nájdeme napr.okrúhle okienka na dverách, ako typický znak lodí.

K budove tiež patria kancelárie, kaviareň i záhrada venovaná Titanicu. Tu, na tomto mieste sme dostali možnosť stretnúť sa aj so starostom Belfastu, pánom Johnom Finucan a troška s ním podebatovať pri šálke britského čaju.

Deň nabitý zaujímavým programom sme zavŕšili hudbou a tancom. Obdivovali sme zručnosť írskych tanečníčok a vnímali silu írskych piesní. Tance sme si dokonca vyskúšali i na vlastnej koži. Úplný záver patril odovzdávaniu certifikátov a darčiekov medzi jednotlivými členmi projektu.

Posledný deň našej výpravy sme strávili v škole. Zúčastnili sme sa na hodine zameranej na rozvíjanie senzomotorických schopností u detí. Neskôr každá krajina pracovala na úlohe „ tips and tops“. Žiaci hodnotili, čo sa im páčilo a čo nie počas ich pobytu. Práce si nakoniec navzájom odprezentovali.

Sobota bola dňom lúčenia, ktoré bolo veľmi dojímavé. Počas týždňového pobytu totiž vznikli pomerne silné putá nielen medzi deťmi, ale aj rodičmi.

Všetko však má svoj začiatok i koniec, a ani teraz tomu nebolo inak. Po dvoch letoch, niekoľkých hodinách čakania a prespania v letiskovom hoteli Armagh, sme nakoniec pristáli tam, kde to všetko začalo. V našich Košiciach. Únavu vystriedala radosť. Radosť z blízkych a túžba podeliť sa s nimi o všetky nové veci, ktoré sme zažili a ktoré nás už navždy budú sprevádzať naším životom.

„ Cestovanie je život.“ (H. Ch. Andersen)